

א *מיי" פ"ד מהלכות תפלה הלכה י' ופ"ד מהלכות כלי המקדש הלכה ב' סמג עשין ט' טוש"ע א"ח סמון קלה ספיף ג' וסמון קסן ספיף יד נגילה' וסמון לא ספיף ב' ב *מג"א א"ח סמון ק' ס"ק ט' ג *מיי" פ"ד מהלכות אכל הלכה ד' צ"ח יוסף יו"ד סמון שני ודרכי משה סמון [ג]: ד' טוש"ע א"ח סמון קנה ספיף ה':

הנהגות וצינונים
מבחי' ושאר ספרים

(א) בגמ' וברא"ש א' חמא (ב) כ"ה בדפוס' וברא"ש חמא, וכן להלן. ובכ"י נ"י: א"ר לוי הנפטר ובר' (ג) איני יודע עס מי כהן חולק בלחם הפנים וקרבנות אלא עם כהנים: חבירי: (א"ש מהר"ם: (ד) ע"י בספר חסידים ס' תנט וז"ל: כל הניחושים כנגד המקפידים וכחוב (יחזקאל ז, ה) קפדה בא' ביקשו שלום ואין, מכאן כל דקפיד קפדו בהדיה ומתוך שאין אדם יכול להזהר בהקפדות נכשל:

לפתוח ראשון. פ"י שקורא בס"ת צהכ"ג: ודברך ראשון. צהמ"ז להוציא הרצם ידי חובתן: וליטול מנה יפה ראשון. בחלוק אדם הפנים ובכל הקרבנות והמנחות הנאכלין^(א): [ב.ס.] **הנפטר וכו'.** לך בשלום^ב דמשמע ההליכה תהיה בשלום אצל לא ימנא שלום יש צני אדם שמנשטין ומשימין דבר בלגס וכנגדן דברו חכמים אצל למי שאינו מקפיד אין הדבר מוסיף כלום (עין ספרים קי:י^(ג)): **הנפטר מן המת.** כשהיו מוליכין הארון ממקום למקום הקצורה היו מלווין אותו מעיר לעיר וחוזרין אלו

ואמר רבי חייא^(א) בר חנינא מנין לחתן שמוסיב בראש שנאמר (ישעיה סא, י') כחתן יכהן פאר מזה כהן בראש אף חתן בראש וכהן מגלן^ב * כדתנא דבי רבי ישמעאל^ג וקדשתו לכל דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה ראשון: [ב.ס.] *א"ר לוי בר הותא^(א) הנפטר מחברו אל יאמר לו לך בשלום אלא לך לשלום שהרי יתרו שאמר למשה לך לשלום (שמות

ד, יח) הלך והצליח אבשלום שאמר לו דוד לך בשלום (ש"ב טו, ט) הלך ונתלה אבל ה' הנפטר מן המת יאמר לו לך בשלום שנאמר (בראשית טו, טו) ואתה תבא אל אבותיך בשלום וגו': ואמר רבי לוי בר הותא^ד כל היוצא מבית המדרש לבית הכנסת ומבית הכנסת לבית המדרש זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר (תהלים פד, ח) ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:

סליקו להו ואלו מגלחין וסליקא לה מסכת מועד קטן

ואמר רבי חייא^(א) בר חנינא מנין לחתן שמוסיב בראש שנאמר (ישעיה סא, י') כחתן יכהן פאר מזה כהן בראש אף חתן בראש וכהן מגלן^ב * כדתנא דבי רבי ישמעאל^ג וקדשתו לכל דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה ראשון: [ב.ס.] *א"ר לוי בר הותא^(א) הנפטר מחברו אל יאמר לו לך בשלום אלא לך לשלום שהרי יתרו שאמר למשה לך לשלום (שמות

ד, יח) הלך והצליח אבשלום שאמר לו דוד לך בשלום (ש"ב טו, ט) הלך ונתלה אבל ה' הנפטר מן המת יאמר לו לך בשלום שנאמר (בראשית טו, טו) ואתה תבא אל אבותיך בשלום וגו': ואמר רבי לוי בר הותא^ד כל היוצא מבית המדרש לבית הכנסת ומבית הכנסת לבית המדרש זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר (תהלים

פד, ח) ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:

שלמי הגבורים

אלא ע"פ טהלו שנאמר צו (ישעיה סה, כ) כי הנער בן מאה שנה ימות והטוטא בן מאה שנה יקולל ולא ימנא דצוק ורע לו רשע וטוב לו לפי שאו יום הדין הוא ועליו נאמר (מלאכי ג, יח) ושבתם ורליאתם בין דצוק לרשע וכל אותו הענין וכן נאמר בספר זכריה (י, יח) והיה (אם) [אשר] לא יעלה מאת משפחות הארץ להשתחות למלך ה' צבאות ולא עליהם יהיה הגשם ולפיכך אין דרך בני אדם לטטול אלא כל הנשאר באלך קדוש יאמר לו (ישעיה ג, א):

לוח הדינים אשר בהר"ן

כולל כל חדושי דינים שהובאו בר"ן על דעת הרמב"ם ז"ל, מאת הרב הגאון ר' יוסף אוטילינג זללה"ה.

פרק משקין	
א	השקאה דלריכה תדיר לא מקרי עבודה חשונה ולפיכך שריא צמועד [בשביעיית]:
ב	עיקר חולו של מועד דבר מורה הוא: עמוד ב ד"ה והרמב"ן
ג	מתקנין את המקולקלת שהיתה עמוקה טפח להעמידה על ו' אצל לא היתה עמוקה טפח אין חופרין אותה לכתחילה: עמוד ג ד"ה מעמידה
ד	מותר לנקט בחש"מ עגמות אציו ואמנו לקבצן צמקוס אחר הגון: עמוד ו במתני' ד"ה מלקט צירושלמי תמירו להסיק אלפסין וקדושו לזוור המועד: עמוד י ד"ה וכתב הראב"ד
ו	מותר לזוקף חוב כדי להצטות מה שהיה חייב לו בשח"מ: עמוד י ד"ה אבל
ז	מקח וממכר לאו מלאכה היא אלא [מעשה] חול בעלמא לכן מותר משום רוחא: עמוד יא ד"ה והקשה
פרק מי שהפך	
ח	ב' שותפים ב' טעמים אירע דבר גא' מהם שותפו עושה דוקא צנננא: עמוד יג ד"ה ירושלמי
ט	ומניין מלאכה לנכרי צמועד כדי לעשותה לאחר המועד ולא דוקא קבולת אלא לשכור שכיר: עמוד יד ד"ה מקבלין
י	בחש"מ אם גא הנכרי לדייר אף אם דעמו לקבל שכר מותר להניחו וליתן לו שכר לאחר המועד: עמוד יד במגד
יא	מקח וממכר מקרי דבר האבד (או) [ד'הוי דבר דליכא ביה טרחא: עמוד טו ד"ה היא
יב	היכא דליכא ממונא למקנס העושה מלאכה בחש"מ כגון אורג וחיט משמתיין ליה עד דמקבל דינא ומלקיין ליה: עמוד טז ד"ה וכתב
יג	צמועד אין מפנין משלו לשלו או משל אחרים לשל אחרים אצל משל אחרים לשלו ספיר דמי: עמוד יז ד"ה סיפא
פרק ואלו מגלחין	
יד	קטן מותר לגלחו צמועד אם יש לו שער רב ומתעור: עמוד יז ד"ה קטן

תלמוד בבלי <עוז והדר> - יג מועד קטן / תלמוד בבלי (עמוד 13676

ואחרים מלווין אותם משם והלאה וחוזרין והרי נפטרין נוטלין רשות ליפטר ממנו: דף בשלום דכתוב ואתה תבא אל אבותיך בשלום. כי מפני שהוא נצטת לרין לפקדו בשלום צהליכמו:

ויצו מוחל אל חי'. ויינינו לאמר רב חיאי צר אשי אמר רב תלמידי חכמים אין להם מנוחה* לא צוה"ו ולא צוה"צ לומר שאף לאחר מיתתן עוסקין בצורה ציטצה של מעלה שנאמר ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים צציון: סליק פירקא וסליקא מסכתא למארי עלמא תושבחתא סליק סדר מועד

אל יאמר לו דוד לך בשלום (ש"ב טו, ט) הלך ונתלה אבל ה' הנפטר מן המת יאמר לו לך בשלום שנאמר (בראשית טו, טו) ואתה תבא אל אבותיך בשלום וגו': ואמר רבי לוי בר הותא^ד כל היוצא מבית המדרש לבית הכנסת ומבית הכנסת לבית המדרש זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר (תהלים פד, ח) ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:

אל יאמר לו דוד לך בשלום (ש"ב טו, ט) הלך ונתלה אבל ה' הנפטר מן המת יאמר לו לך בשלום שנאמר (בראשית טו, טו) ואתה תבא אל אבותיך בשלום וגו': ואמר רבי לוי בר הותא^ד כל היוצא מבית המדרש לבית הכנסת ומבית הכנסת לבית המדרש זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר (תהלים פד, ח) ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:

אל יאמר לו דוד לך בשלום (ש"ב טו, ט) הלך ונתלה אבל ה' הנפטר מן המת יאמר לו לך בשלום שנאמר (בראשית טו, טו) ואתה תבא אל אבותיך בשלום וגו': ואמר רבי לוי בר הותא^ד כל היוצא מבית המדרש לבית הכנסת ומבית הכנסת לבית המדרש זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר (תהלים

פד, ח) ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:

אל יאמר לו דוד לך בשלום (ש"ב טו, ט) הלך ונתלה אבל ה' הנפטר מן המת יאמר לו לך בשלום שנאמר (בראשית טו, טו) ואתה תבא אל אבותיך בשלום וגו': ואמר רבי לוי בר הותא^ד כל היוצא מבית המדרש לבית הכנסת ומבית הכנסת לבית המדרש זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר (תהלים

פד, ח) ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:

אל יאמר לו דוד לך בשלום (ש"ב טו, ט) הלך ונתלה אבל ה' הנפטר מן המת יאמר לו לך בשלום שנאמר (בראשית טו, טו) ואתה תבא אל אבותיך בשלום וגו': ואמר רבי לוי בר הותא^ד כל היוצא מבית המדרש לבית הכנסת ומבית הכנסת לבית המדרש זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר (תהלים

פד, ח) ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:

א	השקאה דלריכה תדיר לא מקרי עבודה חשונה ולפיכך שריא צמועד [בשביעיית]:
ב	עיקר חולו של מועד דבר מורה הוא: עמוד ב ד"ה מעמידה
ג	מתקנין את המקולקלת שהיתה עמוקה טפח להעמידה על ו' אצל לא היתה עמוקה טפח אין חופרין אותה לכתחילה: עמוד ג ד"ה מעמידה
ד	מותר לנקט בחש"מ עגמות אציו ואמנו לקבצן צמקוס אחר הגון: עמוד ו במתני' ד"ה מלקט צירושלמי תמירו להסיק אלפסין וקדושו לזוור המועד: עמוד י ד"ה וכתב הראב"ד
ו	מותר לזוקף חוב כדי להצטות מה שהיה חייב לו בשח"מ: עמוד י ד"ה אבל
ז	מקח וממכר לאו מלאכה היא אלא [מעשה] חול בעלמא לכן מותר משום רוחא: עמוד יא ד"ה והקשה
פרק מי שהפך	
ח	ב' שותפים ב' טעמים אירע דבר גא' מהם שותפו עושה דוקא צנננא: עמוד יג ד"ה ירושלמי
ט	ומניין מלאכה לנכרי צמועד כדי לעשותה לאחר המועד ולא דוקא קבולת אלא לשכור שכיר: עמוד יד ד"ה מקבלין
י	בחש"מ אם גא הנכרי לדייר אף אם דעמו לקבל שכר מותר להניחו וליתן לו שכר לאחר המועד: עמוד יד במגד
יא	מקח וממכר מקרי דבר האבד (או) [ד'הוי דבר דליכא ביה טרחא: עמוד טו ד"ה היא
יב	היכא דליכא ממונא למקנס העושה מלאכה בחש"מ כגון אורג וחיט משמתיין ליה עד דמקבל דינא ומלקיין ליה: עמוד טז ד"ה וכתב
יג	צמועד אין מפנין משלו לשלו או משל אחרים לשל אחרים אצל משל אחרים לשלו ספיר דמי: עמוד יז ד"ה סיפא
פרק ואלו מגלחין	
יד	קטן מותר לגלחו צמועד אם יש לו שער רב ומתעור: עמוד יז ד"ה קטן

תלמוד בבלי <עוז והדר> - יג מועד קטן / תלמוד בבלי (עמוד 13676